

DESPERTA'T

I

*Desperta't, home,
desperta't, dona,
que et cride,
que clame pels segles,
desperta't ja i escolta'm,
escolta'm que et parle.*

Jo sóc jo, i vinc amb quatre
més,
i ho som tot i no som res,
Jo sóc ací i sóc la primera,
el meu nom te'l diré després,

La segona, ja ve,
escolta-la, que ací ja esta:

II

*Desperta't, home,
desperta't, dona,
que et cride,
que clame pels segles,
desperta't ja i escolta'm,
escolta'm que et parle*

Jo sóc la vida,
també em diuen el camí,
darrere del poder arrossegues,
les teues accions nefastes,
qualsevol desig tastes
i el temps el malgastes,
ho fies tot a l'atractiu,
de la ignorància captiu
l'enveja reina emperadriu,
dels teus vicis gran arxiu.

La tercera, ja ve,
escolta-la, que ací ja està:

III

*Desperta't, home,
desperta't, dona,
que et cride,
que clame pels segles,
desperta't ja i escolta'm,
escolta'm que et parle*

Jo sóc la terra,
també em diuen el món,
de tu sóc acollidor bressol
per mi correu sense sentit,
des de l'alba fins a la nit,
sota la lluna i el sol
em soterres baix del quitrà
i poc de bo en mi es fa,
per obra de la teua mà,

deixa'm tranquil·la ja.

La quarta, ja ve,
escolta-la, que ací ja esta:

IV

*Desperta't, home,
desperta't, dona,
que et cride,
que clame pels segles,
desperta't ja i escolta'm,
escolta'm que et parle*

Jo sóc la deessa fortuna,
també em diuen el destí,
tothom m'oblida,
quan tot va bé,
quan va mal,
sóc maleïda, ho sé,
dels teus errors
són tristes llavors,
les teues pors,
fruits nocius, bords.

La quinta, ja ve,
escolta-la, que ací ja esta:

V

*Desperta't, home,
desperta't, dona,
que et cride,
que clame pels segles,
desperta't ja i escolta'm,
escolta'm que et parle*

Jo sóc la mort,
també em diuen l'adéu,
em tems i em fuges,
davant de mi, covardia,
em retraus la malaltia,
la decrepitud i la vellesa
però si no hi ha nit,
mai l'alba arribaria,
i és el teu oblit més fred,
ja que sols ser desagraït

La primera, ja ve,
escolta-la, que ací ja esta:

VI

*Desperta't, home,
desperta't, dona,
que et cride,
que clame pels segles,
desperta't ja i escolta'm,*

escolta'm que et parle

Jo sóc l'ànima,
també l'esperit,
Jo sóc tu, i tu ets jo,
i sóc, i ets, immortal,
sóc abans de la vida,
i de la mort després sóc,
sempre viuran la llum,
i la humana esperança,
batega en el pit el cor,
el voler, somia-ho, viu-ho.

Saps que està escrit,
escolta del temps el crit,
travessa el material espill,
seguix de la madeixa el fil,
generosa en saviesa,
infància que és vellesa,
carícia que et besa,
fe, amor, tendresa.

Jo sóc tu, i tu ets jo,
és eixe el teu diví do.

Marcelo Vicente Miralles

Aguñiga

Alcoi, 6 de novembre de 2008